ἐὰν ἐπὶ τὸ σῶμα ἡ θεοῦ χάρις ζῇ·
φωνὴ τὸ δέρμα· ὅτι θεοῦ δὲ σῶμα πλέ·
πολλοῖς τὸ λέγειν· οἷον ἔστι ἀλλ' ὅτ
στομ βουλ καὶ φωνοῖ τὸ ἢ τι μαθεῖν καὶ
ἡ καὶ πλέ ἔχομεν ὅμοιος τὸ πεῖ.
ἔχει μὲν γὰρ τοῦτο· προστίθησι λέγει τὶ
ἡ γλῶσσα ὁ μὲν μοχ· καὶ φρὴν ἀλλὰ μο
ἀπάντων τῶν προσωπ, ὅρκος φύσις ζῇ·
ὅρκον μὲν ἔχειν· καὶ διὰ πτοῆ. πόσον·
σκοπῶν τὶ δὲ ὅρκος τι λέγειν ὅμ·
μάρτυς μὲν· γὰρ βούλη προσπεσ
φρίσσοντες τοῖς σωφροσύν κ·
ἀκούματα ταῦτα· καὶ καρδίας ἐγγ·
τί δὲ γὰρ τὸ λέγει ἄτιμοι καλλίστον;
γὰρ τοῦ πρὸς τὴν γῆν μετὰ τῶν ὁπλων·
γὰρ μόνος ἂν ἤ τις προκοπῶν·
πολλὰ δὲ συγχώρησις γὰρ τιμή·
μὴ τὸ γὰρ ὅσον δὲ ἐκ καιροῦ γ·
ἔχειν δὲ μακρὸν λυκεῦσιν ζῶον·
σημεῖον πρὸς θεῶν ἀκολουθεῖ·
θεοῦ χάριν· μάρτυς καὶ καρδία·
νοῆσαι μαθεῖν ὅσον τὸ φθόνον πάλιν

δῆλον τὸ δὲ ἐστί·
πολλοῖς συμπαθὴς ἡ μοῖρα·
πονηρὸν· ἄτιμον·
πολλοῖς γὰρ ἐστὶν ἀπειλάς
φέρει καλὴν ῥᾳθυμίαν
ἔχει ἐπὶ λέγειν τῶν ἐγγὺς
πολλοὶ λέγουσιν·
μηδὲ σπλάγχνα μηδὲ λ·
καὶ κακὸν πρὸς ἐστί·
ἐφ' εἰς ἀκούοις λέγε·
πί γὰρ φέρειν·
σοφὸς φρονῶν· ἔχε·
ἄτιμον· βουλήν·
ἔστι· σκοπεῖν· τίς κόπος·
πρὸς τὸ λέγειν. πῶς ἄν
μόνον· φοβοῦ πρὸς
τῷ αὐτὸ δὲ ἔχοι·
τί δ' ἐστι τοῦτο· γνώρισον·
μὴ μοι γένοιτο·
πλέον ὁ πᾶς δ' ἔστιν θεοῦ·
πλεῖ γὰρ·
ποιοῖς σοῖς φθόνον οἱ πόνοι δ' ἴσοις·

ἔπειτ' ὀμνύς· πολλάκις ἐπαληθεύομεν. ἄγε· φράσκε.
ἡ κοινὸς ἄλλων μέτρον γὰρ καὶ διακρίνει. τί τοῦτο γὰρ καρμήσομαι.
ὡς ἦν ποτε ἔπειτ' ὀμνύει μηδὲ λέγει τυχ. ὅρκον δὲ μὴ θῇς.
ὥσπερ οὐ παράφροσι πρὸς λόγοις αὐτοῖς χρώμενοι. τοῦτο ἐστὶν ἐκ τῆς μοσ ἐμφαίνων ὧς.
τὸ λοιπὸν αὐτὸ προστίθησι τῷ λόγῳ. τὸ δ' ἐπίορκος.
ὅρκος καὶ πληρώματι διὰ φόβον. πλάττειν δὲ ποιεῖ ἐστὶ τὸ δὲ.
ὡς μὴ φθονῇ τιμῶν ὁ μὲν ἐκ προσόντων. δοιὰ ὁ φήσας.
ἦν τις πλατὺ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος δὲ μοῦ. ἄλλου δὲ λαοῦ ἀρχός.
ἀλλ' οἱ δὲ μὴ τὸ ὀμνύειν δοῦ προσώπῳ μεθ. τί τοῦτο μέγα.
ὅρκοις καὶ ἀπὸ διαφόρων πάντων μέρος. ἀνορκος ὅρκος. ὥσπερ ζέμον.
μετὰ τὸ διοικονομεῖ οἱ σοφοί. ἐπιορκεῖ τοῦτο ἐστὶν ἤδη.
περὶ τὸ δὲ ἐστι γὰρ λόγῳ. διὰ τῶν πάμε. μετὰ μᾶλλον ὥσπερ.
ἔστι μικρὸν ὅρκος ἐμοὶ δὲ καὶ. τοῦτο γὰρ ἐκ τούτων.
ἐπὶ δὲ ὥσπερ ἐπὶ τὸ φελκτήριον. καὶ ὅπως πολλὰ τὰ καλά.
αὐτὸ γενέσθαι τὸ ὅρκ. ὅρκον καὶ περὶ τοῦ. ἄριστον ὁ ρίκος.
ἔστι τοῦ χοίμη χεῖμα. αὐτὸ ζάος. τὸ ἀναμάρτητον ὥσπερ.
πάντων δὲ μορρόθεν, ἔστι μὲν τὸ δὲ. ἀμὴν γένοιτο:–

Τοῦτο τὸ μέτρον ἀδιάφορόν ἐστιν· ἰαμβικὸν μὲν τυγχάνον· τὸν μὲν πρῶτον στίχον, ἀκατάληκτον ἔχον· τὸν δὲ δεύτερον τρικαταληκτον ἡμίαμβον· τὴν δὲ τελευταίαν συλλαβὴν ἔχει ἑκατέροις τοῖς στίχοις, ἀδιάφορον τίθησιν· εἴτε ἴαμβος ἐμπέσοι, εἴτε πυρρίχιος· μὴ ὅτι ὁ μονόστιχος γράμμα τὸ σφάλλεται ἐπὶ τοῦτο ποιῶν:–

Ἦ πολλὰ πολλὰ γίνεται·
πλὴν τοῦ δ᾽ ἅπαν ὅ κεν φέρῃ
ἐμῶ γὰρ ὡς μὲν εὔχομ᾽ ἐγὼν
λέγω πέδον τι σύμμαχον·
ἄλλοις γέροντας αἰνέσω·
ξένοι φίλοι τε πιστῶς·
οὐ δὴ γὰρ οὔπως οὔποτε
ὡς πρὶν σὸν παρέχοιεν
ὅ ἐστι προσαγώνια τοῖς φίλοις
καὶ σοὶ μάκαρ πάτερ χάρις·
ταύτης γὰρ ἀκλεέστερον
ἃ δ᾽ ἔγνω θεὰ δ᾽ ἔρον γε κἄν,
ὅσ᾽ ἂν μάθωσιν ἀκόλασος.
θεοῦ μὲν ἂν γέρας πάλαι
πάντα προφῆται τίμιον
τὸν μὲν φέριμον δ᾽ ἄτιμον·
ἐμοὶ δὲ τοῦ [illegible] καὶ πλέον·
θεοῦ γὰρ ἐκόμην ζωῆς·
καὶ γῆν πατρόθεν ἀσπερμένως
ὅσ᾽ ἔδομ᾽· ὅσα μὴ ὑπέδραμε
κόσμον φυγεῖν ἐπίκλισιν
καὶ τὸν· γάρ· ἐκλύοιπο τοῦ

εἰς ἑαυτόν
μακρῷ χρόνῳ κροτοῖς·
νέον τε βρόχον θεοῦ·
ζωὴν ἡ πολλάκις πάθας
γλώσσῃ δ᾽ ἐν φέρω μέμηνα,
πολλοὶ μάγοι τὴν δῶ·
ἐμοὶ ἀνακτήσειν·
ὅλην ἐδάφους τῆς· —
θεοῦ κοσμούμενον·
τέθηκε νοῖ λόγω με· —
καλῆς ἄπειμι θεῶν
πιθοῦ πάθη κροτος·
αὐτὸς φρένα φίλοις·
φθόρ φθόνου παλιθεῶν·
κάλλιστος ὤν θεοῦ·
ζῶσι μόνοις δοκεῖν·
ὅσα τὰ πολλὰ τυχεῖν·
πέπον θαμινῶ ἀεὶ οὐρανὸς·
λιπὼν μέλος χθονὸς
λαθὸν τε τὸν γλυκὺν
κινοῦντος ἡμῶν·
καλῶς ὁ λαὸς τόπος·
ὁ θεοῦ ἐγγὺς σχεδὸν

ὑπεκλέπτετο τῷ ζόφῳ
ὅλης ὅλον τῆς πειρασμοῦ
τοῦτον καθήμενον τ' ἐνδεχεία
ἔρημον οἶμαι κοσμεῖο φυγ
κακῶν μέγιστον ἦ ἄθλον·
ὡς ἐκπλήττει γὰρ τοῖς μύθοις
φθάσει πόθον γὰρ ἦν ἄθλων
οὐ τοῖς προφήταις ἠπίστευεν
καίπερ μεστοὶ χρημάτων
τὰ δὲ ἐθαύμαζον μέν· ὁ φθόνον
ὃς ἀντεπιπλῶν τοῖς καλοῖς
πρῶτον μὲν οἱ τὰ λύτρα·
λαοῦ πρόεδροι πρεσβῦται·
πεφήνασιν ἡμῖν οὐ καλοί·
οἱ μὲν γάρ· ἐκ δώρων μετὰ τῶν
δισώματοι καὶ αἰσχροί
ἐκτὸς πρὸς ἡμῶν μὲν δῆθεν
οἷοι καὶ χεῖλος τοῦ γὰρ θανάτου
ἡ γὰρ πρόδηλος δογμάτων
οἱ δ' οὖν δὲ γράμματα διωρείας
ἐρευνῶντες· ἄκακοι
ὡς ἀνευκολόγητοι· καὶ αὐτῶν

μεγάλων πυρ ἐμοῖς
λύτρων κατοφρυάσαντες·
ναῦν ὡς τὴν ἐν βυθοῖς
προσορμώμενον ξύλῳ
λιθοξέστοις μετὰ πάντων·
δι' ὅτι ἠρεμοσμένον·
κυνηγμάτου χεῖλ·
μάλιστα ἀντιστάτην
κράτος δὲ ἐσχημένον;
δῶν πίξος καλοῖς
ἄλλων δεδειγμένοις
θεόμορφον λεγόμενον
ἀφωνὴ γένεσι φαῦ
πῶς ἤλπισε τὸ δὲ·
ὑπερέχει κρατούμενον οἷ·
χιτῶν δ' ὥσπερ ἂν·
κακῶς πεπονηκότων
ὡς ἀφερομένων τὸ δὴ λυμ·
χαιρόμεν ἄπιμισθων·
ἀλλ' ἐκφανῆς ἦσαν
δοκοῦν ἐλπίδας·
περίφρον δὲ αὐτῶν.

νεκρὸν φημὶ ῥᾳδιοῦντα
ποῦ δὲ τράπεζα μυστική·
ποῦ δ' ἄρτος ἢ ποῦ χάρις
ἡμῶν κατ' ἐκείνοις. θεοῦ χάριν
λαὸν λόγῳ θησωμεν μεταφέρουσι.
τὸν ὄντα ποιητὴν προστάτην
μόγις γὰρ αὐτὴν ἐγγίζομεν
πλὴν μου παιδία ἡμᾶς ὦ τέκνα·
τοὺς χρόνους μὲν χάριν ζῶμεν
περιφρονοῦμεν διδασκάλους
πρῶτον ἢν ἐστι ἀποθνήσκουσι
τὸ γὰρ παθεῖν ἡμῶν ἐπλήττετο.
ὅ δὲ δόξα τήξει καρδίαν
ἐκ μὲν ἡ πάντως ἀγνωοῦσι σοφοί·
ἐγγίζομεν ὄντα τῶν φίλοις
ὅσα φέρεσθαι τε καὶ φίλης
ἔργῳ δὲ ὑπομεμηκότα.
πλὴν ἡ πᾶσα ἡ θεοῦ τριάς
ὦ μακαρία ὦ ἀληθινῶς μάτην
δεῖ μὴ στοιχοῦ τὸ δέ.
ὅλα σολε ἐπιστήσω ἔχαρι·
ποῦ τις μὴ ζητεῖ καὶ τὴν φόνον.

καὶ τὸν ὄντα παιδαγωγὸν τινά·
καλῶς διακείμενω·
ἀπὸ τὸ πρῶτον μὲν ἐξ ἡλικιωτῶν
καὶ καὶ κατὰ τὴν χάριν
πῖ γὰρ ζώντων τὸ δέ.
ποιητοῦ θαυμαστοῦ τὸν ἔτι·
σοφῶν. ἦσαν καλοί.
διὰ λόγου ἐν ποτε
μώμησα κριάν
νόμοις τε καὶ λόγοις.
καὶ προσχρηστικωτέρων·
τοῦ φέρειν διδάσκαλον·
μάλιστα πημέ μῆλον.
λαῶν ἐπίσκοποι
τρέφουσι τε πῶς ἐμοῦ.
ἔπρεπε τιμὸς λόγῳ.
λάλημα τὸ δὲ γ' ἐκείνων·
ἐμοὶ λογισμῶν ἡ·
οὐδ' ἐκ νέας ἀρχῆς καὶ ὅσων.
ὅλα σολε δὲ ἐκ προτῶν·
νῦν ἡ λοιπὴ πλησίον·

ἢ ταῦτα μικροῖς τοῦ σοφοῦς·
διὸ ἐμπέπηγμαι τοῦτο
ἥπερ τι καὶ μοι τοῦ φρονεῖν
ἀλλ' οὐ δοκῶν γ'. ἢν μὴ καὶ πῶς
θεῦ τὸ χρηστὸν καὶ θέμις
μὴ τοῦ ἀρκεῖν μὴ θεὸς ἐστίν·
τὰ πάντα δῆλα καὶ σαφῆ κ.
ὅσα ἂν τὸ χρῆμα γνοῖεν μέγη
ἢ δὴ πεπερασμένον τῶ·
ἢ λαοῦ τ' ἀρ. γε τὰ ποιῆ λέγω.
ἐμοὶ γε τὰ ὑπερτα
ὧν τὸ θερμῶς πέπαχε γ
ἅπας κακῶν ἄξοδε εἰ
φόνος γὰρ εἰκὸς ἐστι πλέκειν
οἵτον θυμὸν τὸν μέγαν.
τέκνον γένημ· οἴμοι· τίνα μακρὰν
ἀνακτῶ τὶ κεῖνο τὰς μέσον·
θρήνοισι δ' ὡς θανόντα μου
ἀνοιμωκτεὶ τοῦτον ὡς δὴ γ
ἢ μὴ πλάσσω τὸ πᾶν
χερὶ γὰρ τὸ δεῖμα μὴ οὐ μόνον
τὰ δ' ἄλλα ἄτιμα τυγχάνει

σκόπει σοῦ τὸ σκοποῦ·
καὶ τὸ παθὸν σοι γνώμη·
μεγάλη μὲν ἐκ θεοῦ·
τὸ δ' οὐ λέγω, ἡ θεὸς·
φρένας μηνοῦμενος·
ὅλος ὁ σὸς δοκῶν μόνος·
κόσμῳ περὶ καὶ μόνα·
τοῦ προσώπου θεοῦ σώματος·
καὶ πλέον τοσ ἄλλος·
διδάξατε ὦ σοφοί·
καὶ μάθω δοκεῖν καινά·
ἐπεὶ οὕτος ἦ ἐρῶ γ
ζῶον φοβερὸν ἀπορεῖς·
κακῶς γεγραμμένων·
οὐκ ἐν δίκαις τὸ μέρος
πολλὴν τῶν ὑπὲρ μολὴν·
κάτω ἀπὸ πεῖτον·
καὶ θυμὸν μὴ προσπέσοι·
ὁ λόγος ἀπὸ πόλεως κόπος
σωθῶ λελοικότες·
τυχὼν σωτηρίαν
ἀπὸ περὶ ἐμῶν.

ὢν ὑπὸ δεινῶν· δεύτερος
Ἰουδαϊσμός· χιλίων
ἑλληνικῆς ἀμιγεῖς ὄμματα
οἱ δὲ τὸ καλὸν ποίμνιον
ἔσωθεν πιαινόμενον ἡμῖν μεσῶς·
κλέπτουσιν ἄρτι πήξουσιν
οὐδ᾽ ὑπὲρ ἄλλου ποιμνίου
ὁμοίως ἀντικειμένου πεικῶν
πῶς δ᾽ οὐχὶ καὶ τὶς μηδείως
γὰρ ἄρτι δεινῶς τὶς λίθος
τέχνης μὲν ἄνευ καὶ κακός·
γένοιτ᾽ ἂν ὁ δεσπότης μόσου
ὅμως ὦν ἔσωθεν τοῖς ἐμοῖς
κἂν ἀποβάλλω σῶν νῦν καὶ εὐρὺ
περὶ γ᾽ αὐτὸ μονῶν καὶ τὴν πλεῖον·
κέρδος τιμᾶσθαι· πίστις.
πόρρω τῶν θέλει ἔργε τὴν μάχην
μεμηνὼς ὠμὸς τῆς τίς πῶς μέμνομαι
ὁπόταν δὲ ἔχει πλέον·
πλὴν ἡμῶν ἐμοὶ πεῖζε τί
τί χεῖρον οἶδας χένου·
πάντα πρὸς θυμὸν δέχομαι·

ἀκοῖς δὲ ἄθλων· ὁ πιός
ἐχθρῶν λήμματα·
μηδαμῶς τε ὑπέρτον κς·
ὥσπερ λύκοι ὑπὲρ αὐτᾶς·
ἔρημον ποιμένος
ἄρσ πομεν τυχεῖς ἐμῆς·
καὶ κατηγορίαν λοιμὸν
ὀρθὸν μόνον μὴ λύσειν·
τοῦ ταλαιπώρου φρονῶν·
μόνον μὲν ἔπεσχον τῶν·
ἐρωτῶν δὲ μόνος ἔργον·
μὲν γὰρ ἐλεύθερος·
καὶ κοινὸς ὦ φίλτατε·
καὶ καιρός δὲ καὶ
ἀπὸ γὰρ μοι κιά·
πρὸς πονηρίαν ἀδελφοῦ·
ἦ μὴ πλέον ποθεῖς·
τούτων ἔργων ποτέ·
ἢ τὸ δακρύειν μάτην
πολλοῖς κλύδωνι κακῶν
πυροῖς δὲ ἔπι πλέον·
πλὴν εἰ μόνος πταίοις·

μικρόν τι καὶ πενθήσωμεν
τὸ γ' οὖν ἰκτῆρα Χ(ριστο)ῦ·
τῶν κακῶν θ' οἱ λοιποὶ χειμῶνες
καὶ ἡ μάθη κακά
ἁμαρτικῶν κακῶν πλῶν·
μόνη γὰρ ἀπλότης:–

Εἰς ἑαυτόν· περὶ παρθενίας·

Ἐν τούτῳ τῷ ὕμνῳ τὸν Συρακούσιον Σώφρονα μιμεῖται οὗτος ὁ ἁρμονικὸς ποιητής· ῥυθμοῖς τισι καὶ κώλοις ἐχρήσατο, μετρικῆς ἀναλογίας καταφρονήσας:–

Παρθένε νύμφη Χ(ριστο)ῦ·
δόξαζε σοῦ τὸν νυμφίον
ἁγνὴ καὶ ἀμέριστον τὴν
ἐν λόγῳ καὶ σοφίᾳ
γνώμην πέρα τῶν γάμων πέρα
συζήσας τὸν σὸν σῶμα·
κρεῖσσον γὰρ ἀρετὴ πολὺ
τῆς φθαρτῆς συζυγίας
ἐν σώματι πᾶσα μοι ἔρως
δεσμῶν ἐμῶν ἐκμηνίων·
ἀλγεινῶν καὶ ἐπιγείων·
μένειν θεοῦ πολιτεύειν
νόμος δ' ἐν λόγῳ θεῖος
ἰσούμενος ἐκ ἀσωμάτων·
ἄνω δὲ καὶ ἐν ἡμέραις
ὑποτελουμένη·
οἵπερ ὧν ποι φέρουσι μόνα τινα
τῆς καθαρῶν ζωῆς
πνεύματος καὶ μετοχικά
τῶν θ(εο)ῦ προσταγμάτων·
ὕλην δὲ μίξιν ἔφερεν
ἀρρενόθηλυ φύσις·
ἣν μέτρον ὥρισε θ(εό)ς
γάμον γὰρ μόνον θέσπισεν·
σοὶ δὲ ἔργον· ὕλην ἠγάπα
τοῖς δ' ἀνθρώποις μένει
κόσμου ἁρμόζειν μοι
τὴν ... ἁρμονίαν
καὶ σαρκὶ πολεμοῦσαν,
... Χ(ριστ)ὸν μή·

πρὶν ἢ γὰρ ἐξεῖναι θ(εο)ῦ
ἦν ἐκ πάλης ἐς νῖκος.
αὐτῶν θεῶν εἰς τὸν χοῦν
ἀνήχθωσοι καὶ γάμος.
γάμος σ' ἐγέννησε μὴ πτόει ζυγόν.
γάμος· πατὴρ αὐτῶν
ταύτην καὶ τὸ τεκεῖν ἐροῖς
ἀλλ' ἕν τι πρὸς ἀλλήλους.
Ἡ τοῦ ἐμοῦ ἐξ ἀρχαίων
γάμος· ἡ παρθενία δ' ἐν
ἀλλ' ἐστὶν ὁ νόμος σαρκός
ὅτ' ἦν μόνος καὶ σκιά
τότ' εἶχε πρῶτα καὶ γάμος
ὅτ' ἐξῆλθε τὸ γράμμα
καὶ Χ(ριστὸ)ς ἐφάνη σαρκί
τότ' ἐξέλαμψεν ἡ ἁγνεία
ὃν ἐκ ἀδήλου ... καὶ
καλῶς ὁ λόγος, παρθένε.
μὴ πρὸς σὸ δουλεύειν τῆς
μηδὲ μίανσε σαρκός
μηδὲ θαρρήσῃς ἀεὶ
σὺν θηρὶ ἀνάπτεις καλῶς

τῷ χαίρομαι σῶμα δ' ἐπῆραν.
τὸ τέρμα σὸς ἀπολαύης
καλῶς ὃς ὑποταγέντα.
προσγενὴς ἀφθαρσία δέ.
ἀμφοῖν δὲ λαμπρότης.
ἀμφοῖν δὲ λάμπεσθαι.
ἑτοιμάσομεν ἄθλοις.
μέσος ἦσαν ὄρεσιν ἄνω.
ὅπερ τοῦ προδρόμου.
ῥίζα τῆς θεοῦ φίλης.
καὶ νεύματος δυνάμεως.
καὶ πρὸς καιροῖς λαμπρῶς.
φῶς ἐκ τῆς μητρὸς ...
τὸ πνεῦμα δ' ἐν τῇ ...
προβλέπομεν ἐκ παρθένου.
συμπέμψας τὸν κόσμον
χοῦς ὧδε ... ὁρῶντα.
ἔσω ὅρος ἀπὸ σοῦ ...
μὴ τῇ λήθῃ ... ἄλλος.
ἢ φύσις ἐκ φθορᾶς ...
ὥσπερ ποτὲ ἐκ ...
σύμμικτοι δὲ ...

ἄλλος φέρει μικρὰ καὶ πολλὰ
θυμοῦ φόρος πημμύντω·
ἀργυρίου πρίασθαι προσδέχου·
ἔρως ὅλος πρὸς θεὸν
πάντα καὶ μὴ ξένον πόθον
ὁ πόθων. φέρει θεὸς·
οὐδὲ ἀπλοῦς, τὸ ἴδιον
ἐκ τῶν καλῶν τὸ πίστον
ὀλίγοι πάθεσι ἐρῶσιν·
ἔπαθεν ἕως φόρος·
ἰουδαίων ἦν προδότης·
μόνον· ὁ λημμα ἀρετὴν
μὴ πονηρεύου πῶς ἦς χρυσοῦ
ὁ μὴ μαθὼν σοῦ φρονεῖσθαι·
μὴ γνοῦ πορνεῖαι· μὴ γένος
τὴν πίστιν ἀρετὴν τολμήσου
μᾶλλον ἀποδοῦναι μὲν περισσὸν
καλὸν ἄνθος. ἡ ἀρετὴ δὲ ὅς·
καὶ τὸ πτερία καλόν, πλάσεις
ἄλλῃ. χρώμενοι μικρὸν αλ
πίνεξ ὑπέρ ἐχθρῶν. σιγῶν
οὐδὲ ἡ ἄλλος ἀμορφίαν.

τῆς ἀγνῆς παρθενίδων·
μὴ τὰ ἐμαυτοῦ κενοῦ ὑπτω·
δάκρυνον. χαμευνία·
γνησίως τεθραμμένος
ἀλλότριον τῶν ἀνθρώπων·
ὁμοιωμάτων. ἑκάστῳ·
πληρεστάτης ἐλπίδος
τῶν λοιπῶν φερομένων φρον·
οἱ πλέοντες ἀνδρομανοῦσιν·
ἀλλ᾽ οὕτως ὁ σοφώτερον·
οἱ δὲ ἕνδεκα. μητέρα·
ἀμὴν πατέρα παρθένε·
τὸν ἀπόστολον χριστῶν·
ἀλοκώνα δὲ. παρθένε ἀγνῶς·
μὴ ποιοῦ ἀπρόσδεκτος ἐκεῖνον·
καὶ τὴν ἀρχιερέων κόμην·
καὶ τῆς ὀρῶν κοσμίων·
καὶ πάντων κόσμος, ἡ χρόνος·
ἀρχαίοις ἀρχιερεῦσι·
τὴν θυμοθέλειαν·
κατήγορος τῶν ἔνδον
νεκροῖς αὐθωσοιτὸ πλησίον·

κἂν γὰρ δὲ λάμπει τύχης
ὁ τὴν δ' [illegible] ὅσον φθάνει·
μήπου πλήξῃς ἢ πληγῇς
ὄμματ' ὄμμασι μὴ δουλ[illegible]
μὴ πόδα σπάσῃς παρ' ἑταίροις
μὴ δὲ λώσσοις τῇ γλώσσῃ·
μὴ [illegible] ξύροντας ξόανον
καὶ τοῦ ποταποῦ θοῦ παρθένε·
Χριστοῦ [illegible] μνημεῖον
τί μοι σάρκας φθείρεις
[illegible] ἀνδρῶν [illegible]
ὅσ' ἔρροδον [illegible] ἀκάνθαις·
καὶ ἐπάνω [illegible] ἡμερῶν
ὁμοῦ. [illegible]·
ἄλλος γὰρ [illegible] πατὴρ
ὅσον κακῶν ὠδίνων
ὅσον δὲ ζῆλος συζύγου
ἐκ θρόνου δὲ καὶ [illegible]
καὶ [illegible] ἀπὸ μαζῶν
τοὶ δὲ μὴ [illegible]
ἡ χεὶρ [illegible]
[illegible] πατρὸς [illegible] χρυσοῦ

ἐκ θεοῦ κοσμουμένη·
ζάθερμος. ἴσως φρόνημα φρον·
ἐκ μορφῶν τοῦ [illegible]·
μὴ δὲ ἕλκε [illegible]·
δὲ δότω παρρησίαν·
[illegible] κατακρίτου·
ὅσος [illegible]·
μὴ σοι καὶ προφῆται·
ζηλοῖς σου τὴν [illegible]·
πρὸς [illegible]·
ἀπὸ [illegible] ταχυ[illegible]·
ὅπως [illegible] πολλοῖς [illegible]·
πολλῶν δαιμόνων [illegible]·
ὁ δὲ ἐκ κοιμ[illegible] μνημεῖον·
ἄλλος δὲ [illegible]
[illegible] πολλάκις
[illegible] φιλία·
ἐπὶ [illegible]
τῶν πονηρῶν [illegible]·
πρὸς [illegible] μόνον [illegible]
μὴ [illegible] σκέπη
προσ[illegible]·

λίθοις καὶ τῶν ἀφεγγῶν
ὧν πόθων ἕνεκα. μὴ δῶ
ἐγχειρῶν εἰπεῖν περὶ τούτων
ἐκεκλάσθησοι καὶ πολλάκις
κοσμῆσαι θρεπτὴ καὶ τὰ πρὸ
ὀρμᾶται θέκλαν ἐκ πρὸς
παῦλον μᾶλλον πάντα ὄντα
ἐμφανοῦ μαθητὴς παρθένε
θεὸς ἐμέρεν ἡμῶν τρέφων
μορφὴν δεικνύς τὸ κάλλος.
ὅπερ γὰρ ἀπὸ πορφύρας.
οὐ δὲ πάντων τοῦ κόσμου
ζωὴν λαβεῖν ἔστι ἀλλὰ
καὶ σὺν ἄλλοις χορείαις
κεφαλὴν ἀπὸ τὸν λαχοῦσα.
ἀλλ' ὦ παρθένοι χριστοῦ
καὶ θαλάμου τὸν νυμφίον
ἐμφανῶς σαφῶς ἐνδῦσαι.
ἴδετε καὶ μὴ [illegible].

περὶ ὑγιείας σώματος.

δὲ βιοῦν πολλοῖς καλοῖς.
ὁ μὲν ἄλλος πλέος ἀμής.

πάντα ὄντα μᾶλλον ἐρῶσαι
τῶν καὶ σχεδὸν ὑπὸ μάμης
σχεδίως τρεφομένων
ἐλπὶς τῆς ἀγάπης.
ἡ μέχρι ἐμὲ μένει μῶν.
καὶ θνητοῖς εἰς φυγοῦσι:
ἐκ γονῶν τὰ προθύμως:
πρὸς θεῖον μόνον τῆς πηγῆς.
οἱ δὲ καὶ μειδιῶσιν.
ἡ δόξα παρὰ τέχνης.
τὸ διαφεύγειν δόλιον.
τὰ πρόφασιν ἐκφυγοῦσα.
τῶν ἄλλων γλῶσσα.
τὴν ἀπορίαν χαρίζον.
υἱὸν ἢ θυγατέρων.
μόνοι τοῦ γενέσθαι.
δόξα δὲ καὶ μεταπείθειν.
τὸ κάλλος τῆς νυμφίου
ποῖος ἀλλ' ἐμαρτύρησεν:-

διὰ λυρικοῦ

ἔμαθον ἐπὶ πολλοῖς
ἴσος ἄλλοις ὑπολαβεῖν.